

Adresát: **Oborová zdravotní pojišťovna**
Ředitelství Oborové zdravotní pojišťovny
Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4
ID datové schránky: q9iadw9

Žadatel: **JUDr. Ondřej Dostál, Ph.D., LL.M.**
Datum narození: 25. ledna 1979
Bydliště: Josefa Tomáška 506, 337 01 Rokycany
Kontakt: E-mail: ondrej.dostal@zdravopravo.cz, ID datové schránky: fve6exi

K č.j. OZP-2019-02230089

V Praze dne 4. listopadu 2019

**Odvolání proti rozhodnutí o žádosti o informace, dle § 16 zákona 106/1999 Sb.
(Systém a výsledky voleb do Správních a Dozorčích rad zdravotních pojišťoven)**

Rozhodnutím ze dne 25. 10. 2019, č.j. OZP-2019-02230089, rozhodla OZP o mojí žádosti o informace ze dne 10. 10. 2019 tak, že jí zčásti vyhověla (bod I.), zčásti ji odmítla (body II. a III.) Proti tomuto odmítnutí podávám **odvolání** ve smyslu § 16 zákona 106/1999 Sb.

Odůvodnění:

I. Informace o majetkových poměrech osob

OZP odmítla poskytnutí informací dle bodu B.1, C.1 a C.2 žádosti z důvodu, že „*údaj o procentním podílu odvodů pojistného konkrétní osoby (zaměstnavatele) ve spojení s údajem o celkovém výběru pojistného od zaměstnavatelů vypovídá o majetkových poměrech (výši vyplácených mezd zaměstnancům) takové osoby*“, přičemž poukázala na § 10 zákona o svobodném přístupu informací, které stanoví: „*Informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení8) povinný subjekt podle tohoto zákona neposkytne.*“

Tento argument je lichý již z **věcného** důvodu, že údaj o výběru pojistného od konkrétního zaměstnavatele **nevypovídá** o výši vyplácených mezd jeho zaměstnancům. K tomu by totiž musela být zároveň známa informace i) o celkovém počtu zaměstnanců daného zaměstnavatele, ii) podílu zaměstnanců, kteří jsou pojištěnci OZP, a iii) relaci mezd zaměstnanců-pojištěnců OZP vůči mzdám zaměstnanců-pojištěnců jiných pojišťoven. Údaj o výběru pojistného od konkrétního zaměstnavatele nevypovídá ani o jeho celkovém obratu, míře zisku ani o ničem jiném, co by spadalo pod zákonný pojem „majetkových poměrů“ – poskytuje snad jen hrubou informaci o velikosti podniku, kterou však lze mnohem přesněji zjistit z veřejně dostupných informací v Obchodním rejstříku. Pro

úplnost, veškeré osoby dotčené tímto zveřejněním budou takřka s jistotou právnické osoby, neboť stěží existuje fyzická osoba, která by odvedla více než 0,1% celkových odvodů OZP.

Co je podstatnější, jde o argument lichý i z **právních důvodů**. Osoby odvádějící více než 0,5% celkových odvodů OZP měly výhradní právo jmenovat volitele; dle záměru Ministerstva zdravotnictví a Vlády ČR, nepochybně vážně míněného, byl-li předložen Parlamentu, mají toto právo mít osoby odvádějící pojistné ve výši 0,4% celkových odvodů samy nebo ve sdružení. Tyto osoby tak přes deset let prostřednictvím voleb rozhodovaly (a i v budoucnu patrně budou rozhodovat), o řízení a směřování pojišťovny i za ostatní pojištěnce OZP (zaměstnance, OSVČ, OBZP a další), kteří jen platí, ale volit nemohou. Právo na informaci o tom, které osoby mohou jmenovat volitele, je proto dáno už tím, že tyto osoby nevykonávaly (resp. nebudou vykonávat) volební právo jen za sebe, ale i za ostatní pojištěnce, kteří byli (resp. budou) aktivního volebního práva zbaveni. (Mezi tyto pojištěnce patří i žadatel, který je dlouholetým pojištěncem OZP a povinně jí odvádí pojistné, avšak dosud neměl jedinou šanci volit nebo být volen do orgánů, které o jeho penězích rozhodují).

II. Povinná mlčenlivost dle § 23 zákona 592/1992 Sb.

OZP dále odmítla poskytnutí informací dle bodů B.1, C.1 a C.2 s argumentem, že „*se jedná o informace, které OZP získala při výběru a kontrole plateb pojistného. Dle § 23 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění podléhají tyto informace povinné mlčenlivosti.*“

Tento argument je zjevnou misinterpretací zákona 592/1992 Sb. o pojistném na veřejné zdravotní pojištění. § 23 odst. 1) tohoto zákona uvádí: „*Zaměstnanci příslušné zdravotní pojišťovny jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se **při kontrole plateb pojistného nebo v souvislosti s ní dozvěděli** (...).*“ Požadované informace se však nijak nevztahují ke **kontrole placení pojistného** (ve smyslu § 22 téhož zákona), nýbrž k výši odvedených plateb, tedy **výběru pojistného**. O mlčenlivosti ve vztahu k výběru pojistného § 23 zákona nic nestanoví; pojem „výběru pojistného“ zmiňuje zákon jen v souvislosti s bezplatným předáváním informací o výběru pojistného institucím vyjmenovaným v § 23 odst. 5).

O účelovosti této argumentace, jakož i argumentace ad I. Výše, svědčí i to, že OZP je jedinou ze šesti oslovených pojišťoven, která tyto argumenty k odmítnutí poskytnutí informací použila.

III. Vytváření nových informací

Ohledně zbylých dvou bodů C.1 a C.2 uvedla OZP, že „*zmíněný sněmovní tisk je pouze návrhem na změnu právní úpravy, který ke dni vydání tohoto rozhodnutí nebyl přijat, tudíž se dle tohoto návrhu nekonaly žádné volby do orgánů OZP, nemá OZP tyto informace k dispozici. OZP by musela tyto informace pro tazatele nově vytvářet, což § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím vylučuje.*“

Ve své žádosti jsem však ad C.1 a C.2 žádal o seznam osob odvádějících pojistné, které v uvedeném období odvedly alespoň 0,4 % celkových odvodů, a dalších osob, které odvedly pojistné v rozmezí 0,1-0,4% celkových odvodů OZP, a to vždy včetně názvu zaměstnavatele a jeho procentuálního podílu na

celkových odvodech. ČPZP nepochybně, bez ohledu na osud vyhlášky 579/2006 Sb. nebo návrhu zákona, eviduje celkový výběr pojistného za jednotlivé měsíce, tedy i za uvedené období. OZP taktéž nepochybně eviduje, kolik odvedli jednotliví zaměstnavatelé, tedy může jednoduše vypočítat, jaké procento celkových odvodů který z nich odvedl, a poskytnout seznam těch, kteří překročili hranici 0,4%, resp. 0,1% celkových odvodů. Nejde o vytváření nové informace, ale o poskytnutí určitého užšího výběru informací již existujících.

IV. Stanovisko MZČR, příklad dobré praxe

Závěrem považuji za potřebné uvést, že se na zaměstnanecké pojišťovny s touto žádostí obracím výhradně proto, že mne na ně odkázalo MZČR ve své dřívější odpovědi (Příloha 1). Jako příklad dobré praxe si dovoluji uvést odpovědi zdravotní pojišťovny VoZP (Příloha 2), která je v totožném právním postavení jako OZP a jejíž vstřícný přístup *eo ipso* naznačuje nedůvodnost přístupu OZP.

S pozdravem



JUDr. Ondřej Dostál, Ph.D., LL.M.